



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Eligio ep[iscop]o Cap[itulum]. xvij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

parentes vigilantes ad vomitum redeunt: et in abominandū antiquū scelus inuicē cocuntes recit dūr. Quod albanus sentiens turbatur ex arbore presceps irruit: et parētes baculo impatiēs pemit. Facto mane ad heremitā rediit: qui facta omnia per spiritū p̄ cognita que cōtingerāt reuelauit. Zussu ergo ipsius albanus iterato septēnē peregrinationē assumpsit: qua perfecta ad heremitas rediit. Et dūz semp̄ peregrinari decreuisset: vitam suam per heremitā conscribere fecit. Quā in pyride locatam: ad collum suum alligauit et abiit. Sicq̄ relicto regno factus anachorita et peregrinus apud ciuitatē maguntia in nemore a latronibus paganis inuentus dū se xp̄ianum diceret iugulatus est: corpus quoq̄ in flumine factatum est. Quo cursu fluminis ad molendinum delator: dum filia militis cuiusdam leprosa se in flumine balicaret repente a lepra munda tur. Quod dum admirans deferret in vrbē multū ei leprosi venientes et se in annis tingentes mū dabant. Et miratibus cunctis vnde talē aqua virtutē haberet perquirētes corpus martyris inuenerunt: et reperta pyride: vitāq̄ ipsius pletra deo gratias agētes corpus cū honore ad ciuitatem portantes venerabiliter condiderunt kalen. decēbris. vbi et q̄seit miraculis clarēs.

De sancto Eligio ep̄o.

Cap. xvij.



Eligius nouionēsis

ep̄s: vt ait Sigbertus claruit anno sexto constantis: qui et Constantinus. Hic de ciuitate lemouicēsi. oriūdus patre eutherio: m̄e tertriginta: dū ab annis puerilibus artē aurificiū didicisset: oīa que lucrabat pauperib⁹ erogabat: et multa miracula operabat. Inter q̄ cōtracto euidam elemosinā prebens dum ille manū porrigeret sanus efficit. Et dum iam optimus magister in arte sua factus esset: et aurū certo sub pondere sibi a rege traditus fuisset: vt inde sibi sellā fabricaret: ip̄e sibi binas sellas fabricatas ope curioso regi tradidit: quib⁹ ponderatis in vtraq̄ aurū pōdus quod sibi dederat repperit: sicq̄ miraculose aurū duplicatū inuenit. Deinde factus est ep̄s nouionēsi. Et dū die quadam hominē ex iusticia damnatus patibulo: pietate motus depositū sepeliret: eū manibus contrahendo suscitauit. Quia corpora sanctorū repperit deo sibi reuelāre: et ciuitate nouionēsi. corpus sancti quiritini martyris: et in sueuionēsi. corpora martyrum Crispini et crispiniani: et in beluacēsi. corpus sancti martyris luciani. Defunctus est aut̄ anno vite sue. lxxx. miraculis clar⁹. Sed dūz anno reuoluto corpus eius transferrī deberet incorruptū inuentū est: et barba sibi renata que die sepulture sue sibi fuerat abscisa. Quiuit aut̄ in dño die kalen. decēbris.

De sancta Natalia vxore Adriani martyre.

Cap. xvij.



Natalia vxor olim s̄a

Adriani martyris corpore viri et aliorū martyrum cū eo passorū constantinopolim trāstatis: vt in eorū lege passioe. vi. idius septēbris. manū viri sibi in solatiū retinuit: et nicomēdie vbi vir passus fuerat remāsit. Quā dū tribunus de voluntate maximiani imperatoris propter eius decore et diuitias in plūgiū peteret: assentire simulauit triduana inducia postulata. Et dū deū p̄ sui corpis castitate oraret: admonet i somnis ab vno ex martyrib⁹ viri socijs: vt constantinopolim fugiat. Que manu adriani sumptā nauē cū plurib⁹ xp̄ianis ascendit: quā tribun⁹ dū insequit: v̄to insurgere p̄io: et plurib⁹ submersis redire cōpellit. Quēdā hō nocte diabol⁹ in specie nautē cū nauī fantastica fugientibus xp̄ianis apparuit: et q̄ viā erraret asseruit atq̄ ad finistram pergere docuit. Hoc aut̄ faciebat vt eos pderet. Quod dū vela verterēt: adriani cū nauicula natalie apparuit: et demone illū fuisse reuelauit: eorūq̄ p̄cedēs constantinopolim saluos mane pduxit. Quo dum introissent: natalia domū vbi martyrum corpora suabant intrauit: manū viri iuxta corpus posuit: et post oronem dozmitās a sc̄o martyre inuitata ad celestia p̄ visum enigilās reuelata narrauit: et vales facies oibus sp̄m emisit. kalen. decēbris. Cui⁹ corpus a comitibus iuxta aliorū corpora sepultum est.

De sc̄a Bibiana vxore et martyre. Cap. xvij.



Bibiana virgo sub iuliano

apostata passa est rome. Cui⁹ iulian⁹ p̄stantianus xp̄ianus fuit: habēs cōiugē et filias xp̄ianas. Qui accusat⁹ apud iulianū imperatorē: et martyres plurimos sepelisset: ab eodē in exilio dānat⁹ in pace q̄enit. Post cui⁹ obitū iulian⁹ matrē bibianē et filias cōphēsas tradidit faustō p̄sidi: vt eas ad sacrificiū cōpelleret: a quib⁹ ille puerus et ab imperatore martyrizat⁹ atq̄ ab eisdē sc̄is sepult⁹ est. Quod iulian⁹ cōperitēs matrē et filias p̄grebat. Sed post dies modicos bibiane m̄ darfofa et germana latētes in p̄p̄o q̄enerūt. Bibiana hō a iuliano repta et tēra: dum idolis sacrificare noller plumbatis diutissime verberat⁹: et supuentēs triduo p̄pter nimia cēdē emissio: p̄ os sanguis p̄fluuio ad dñm p̄ martyriū perrexit. iij. non. decēbris. Cui⁹ corpus a iohāne p̄dytero positū est apud palatiū luciniani iuxta corpora generitricis et sororis.

De sancto Petro chrysologo ep̄o. Cap. xvij.



Petrus chrysolog⁹ ar

chiepiscopus rauenνας de ciuitate imolēsi oriūdus a sc̄o cornelio imolēsi nutritus et doctus atq̄ in diaconū consecratus est: